

свѣтъ; трѣбва да слугува Богу за исты-тъ причины, за които святи-тъ и ангели-тъ му слугувать на небо-то.

а. Първо-то основаніе на всяко истинно послушаніе въ Божій-тъ законъ е *любовь-та*.

Трѣбва да сме послушливи Богу защото е благъ, и достоинъ за любовь-тъ, службж-тъ и послушаніе-то ни, и защото сичкы-тъ му заповѣди сж праведны и правы. *Любовь-та е изпълненіе на законъ-тъ*. (Рим. 13; 10.) Първа-та и голѣма-та заповѣдь е да обычамы Господа Бога своего съсь сичко-то си сърдце, и съсь сичкж-тъ си души, и съсь сичкж-тъ си мысль. И втора-та е подобна ней, сирѣчь да обычамы ближній-тъ си като сами себе си. (Мат. 22; 37—40.) На тыя двѣ-тъ заповѣди виси сичкій законъ и пророци-тъ.

Така безъ любовь не може да бжде истинно послушаніе въ Божіи-тъ заповѣди. Нѣма ни едно добро дѣло прѣдь Бога, което не произлази отъ това начало. И имотъ-тъ си ако дадемъ за да нахранимъ сиромасы-тъ, или ако и тѣла-та си дадемъ да изгорять, безъ любовь-тъ нищо не ся ползуваме. (1 Кор. 13; 3.) Вѣра-та, говори ни Писаніе-то, дѣйствува чрѣзь любовь-тъ. (Гал. 5; 6.) Тука видимъ Създателевж-тъ мудрость. Наистинж *безумно-то Божіе е по прѣмудро отъ чело-вѣцы-тъ*. (1 Кор. 1; 25.) Человѣческа-та прѣмудрость можаше да рече, че, ако человекъ ся оправдава съ вѣрж-тъ безъ дѣла-та законны, (Рим. 3; 28.) може да бжде немарливъ за онова, което повелѣва законъ-тъ; но